

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2011. MÁJUS

*„Egy szívvel, egy szájjal dicsőítétek a mi Urunk
Jézus Krisztus Istenét és Atyját.” Rm 15,6*

Pünkösöd felé haladunk!

Gyülekezetünk pünkösdi gyülekezet, mert Isten Lelke hívta életre közösségünk létezését. Mégis feltehetnénk a kérdést, mi teszi pünkösdivé az újpesti evangélikus gyülekezetet? Van - e Lélekből eredő hitvallás, elfogadás, intés és buzdítás ebben a gyülekezetben? A kérdésre a választ ott találjuk a szívünkben. Ha én magam nem fogok buzdítani és elfogadni, szeretni és hitet vallani, akkor Krisztus újpesti közösségében is ünneptelen lesz a vasárnap, de ha a Lélek erejével megélem az Isten áldását, akkor pezsgő életöröm költözik a templom falai közé. Ez a létbátorság ajándékozhat pünkösdi gyülekezetet, ahol mindnyájan értjük egymás nyelvét. Ebből a leckéből következik a következő kérdés: Kik alkotják az Újpesti Gyülekezetet? A rendszeres templomba-járók, a havonként úrvacsorázók, a hétközi alkalmon aktivizálódók. Az adakozó akit azonban a templomban soha nem lehet látni, a kazuális szolgálatot igénylő családok, a rendszeresen imádságban lelki közösséget vállalók, a távoli országból Facebook-on érdeklődő? Hol van a gyülekezeti arcképcsarnokunk összesítője, ahol láthatjuk és felismerhetjük egymás tekintetét? A pünkösdi misztérium megmutatja nekünk gyülekezetünk igazi arcát. Ahol fiatalok és idősebbek, jelenlévők és imádkozók, adakozók és adakozásban szelídek, a magányosság csapdájában élők és társasági emberek egy lélekkel vallják Krisztus hatalmát. Ez a pünkösdi gyülekezet, ahol a Lélek csodát tesz! Erre készülünk, ezt várjuk, mert ez ad ébredést templomunk lelki hajlékában.

„A türelem és vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy kölcsönös egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint, hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját. Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” Rm 15, 5–7

Solymár Péter

Gyermekmunka a gyülekezetben

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket...”

A gyülekezet szempontjából kulcsfontosságú a gyermekekre való odafigyelés, hiszen a hitéleti kultúra kialakítása a felnövekvő generációban a gyülekezet jövőjének a záloga. Úgy gondolom, hogy az elmúlt két és fél évben, amióta családommal a gyülekezetbe járunk, igen pozitív változások következtek be ezen a téren. Emlékszem, hogy például az első nyarunkon, 2009-ben, milyen rossz volt, hogy szinte sohasem volt gyerekfoglalkozás! 2010 nyara ehhez képest nagyon örömteli változást hozott, elsősorban Galgóczi Zsófi lelkes munkájának köszönhetően. Mi is próbálunk a gyülekezeti gyerekprogramok színésítéséhez hozzájárulni úgy, hogy 2009. ősze óta már három-

szor vendégeltük meg a gyerekeket otthonunkban, és szeretnénk mind a gyermeknapi, mind pedig az adventi vendégséggel hagyományt teremteni.

Solymár Péter az idén januárban megkért arra, hogy ebben az évben én próbáljam meg összefogni a gyermekmunkát a gyülekezetben. Jelenleg öten váltjuk egymást az istentiszteletek alatt szervezett gyerekfoglalkozásokon:

Keszthelyi Márti és Galgóczi Zsófi, aki már évek óta foglalkoznak a gyerekekkel, Eszlényi Györgyi, Vitó Gabriella, valamint jómagam. Érdekesség, hogy négyünknek van pedagógusi végzettsége, Zsófi pedig jelenleg egy csecsemőgondozó-tanfolyamra jár. A foglalkozások alatt gyakran játszunk valamilyen bibliaismereti társasjátékot a gyerekekkel, illetve olvasunk fel nekik gyermekek számára írt bibliai történeteket. Nemrég felmerült ugyanakkor az igény, hogy egy laza tematika szerint próbáljuk meg ezeket a foglalkozásokat célirányosabban egy-egy történet vagy érték mélyebb megismertetésének szolgálatába állítani.

Öt ember esetében már kényelmesen el lehet osztani a munkát, ám örömmel várjuk majd magunk közé a tavaly beindult Baba-mama kör édesanyáit és édesapáit is, akiknek gyermekei 2-3-4 év múlva tudnak majd csatlakozni a nagyobbakhoz. Úgy gondolom, mindenképpen fontos az, hogy a szülők tudják, nyugodtan elhozhatják a gyermekeiket a templomba, mert mindig van, aki szívesen látja őket és foglalkozik velük, illetve ha kisebbek, akkor is kapnak mosolyt és bátorítást. Engem mindig megmosolyogtatnak a templomban tipegő, csodálkozó szemű csöppségek, akik esetenként bájos gügyögéssel próbálnak kommunikálni a többiekkel.

Ami az idei év fontosabb gyermekközpontú eseményeit illeti, Solymár Péter áprilisban négy gyermeket vitt el Piliscsabára az Evangélikus Egyház Országos Gyereknapjára, és mi pedig május 28-ára gyülekezeti gyereknapot szeretnénk szervezni otthonunkban. Tervbe van még véve, hogy a templom „pitvarában” elhelyezett parafatáblán kiállítjuk a gyermekek valláshoz kapcsolódó munkáit (rajzokat, verseket), valamint egy, a hitülethez kapcsolódó projektmunkában is számítanánk a gyerekek részvételére.

Minden gyülekezeti tagtól várjuk az ötleteket és a hozzászólásokat a gyermekmunkával kapcsolatban! Ezekkel akár Solymár Péternél, akár Pődör Dóránál lehet jelentkezni (dpodor@gmail.com).

Pődör Dóra

Segíthetek?

Az Európai Bizottság 2011-et az önkéntesség évének nyilvánította. Ez az önkéntesség bármilyen hasznos tevékenységre vonatkozik, amit az ember szabad akaratából mások javára pénzügyi haszonszerzés vagy bármilyen ellenszolgáltatás nélkül végez. A politikusok szándéka nyilvánvaló: szélesebb társadalmi rétegeket kívánnak bevonni a segítségnyújtásba, s megérinteni azokat is, akik eddig még soha semmiben nem vettek részt. Programokat, akciókat, feladatokat szerveznek, s ily módon mindenki képességének, adottságának megfelelően választhat a neki legjobban megfelelő karitatív lehetőségek között. Ilyen lehet például a betegápolás, gondozás, gyermekmegőrzés, bevásárlás rászoruló emberek számára, patakparti szemétszedés stb.

Olyannyira fontos összértársadalmi dolgról van szó, hogy már tervezik az önkéntességnek a közoktatásba való bevezetését is, mivel célszerű a fiatalokat minél korábban ránevelni a mások iránti felelősségvisselésre.

A téma kapcsán Haba Gáborral, gyülekezetünk nemrégiben megválasztott fiatal presbiterével beszélgetek.

– Mutatkozz be néhány szóval!

Békéscsabáról költöztünk ide néhány éve, s azonnal bekapcsolódtam az újpesti gyülekezet életébe. Éppen Laura lányunkat vártuk, s áldást kértünk a lelkésztől az életünkre. Felajánlottam, hogy bármiben szívesen veszek részt, ami a közösség számára hasznos. Az örömeimet az *Új találkozás* istentiszteletek szervezésében találtam meg. Már Békéscsabán is volt

hasonló jellegű kezdeményezés. Úgy gondolom, hogy a kiválasztott témák képpé formálásához adottságom van, hiszen a foglalkozásom is hasonló jellegű: köztéri hirdetésekkel kapcsolatos vállalkozást vezetek. Ezen kívül a Rex alapítványnál marketingfeladatokat végzek.

– *Hogyan értékeled az Új találkozás istentiszteleteket?*

Az Új találkozás istentisztelet nagyon gazdagon illusztrált, szabadabb, nyíltabb forma a megszokottnál. Képeket, filmrészleteket vetítünk a megadott témáról: jelenetek, énekek, versek láthatók, hallhatók. Imádságjáráskor mindenki feláll, s aktívan bekapcsolódik. Lehet személyes áldást kérni, gyertyát gyújtani, írni, rajzolni, bejárni a templomot. Az embernek alapvető szüksége van arra, hogy egyszer-egyszer megszabaduljon a kötöttségektől. S ha ez megtörténik, sokkal mélyebb élménye lehet, amitől a következő vasárnapon talán vissza fog jönni. Az új énekek is a fiatalság ízlését tükrözik. Egy közel ötszáz éves egyháznál fontosak a hagyományok, de a reformációval összeegyeztethető a folyamatos megújulás: az, ha igazodunk a modern kor dolgaihoz, és képesek vagyunk mi magunk is megújulni.

– *Miben veszel még részt?*

Keddenként a gyülekezeti énekkar próbáin van a helyem, aktív tagja vagyok a kórusnak.

– *Mit jelent számodra az önkéntesség?*

Önzetlenséget. Olyan feladatok elvégzését, melyekkel mások körülményeinek javítását, boldogulását segítjük elő. Soha nem jár „ellentételezés” nélkül: mindig jár érte egy mosoly vagy egy köszönöm. Ezt a mosolyt kaptam 2006-ban a dunai árvíz kapcsán a római part lapátolótól. 2009-ben pedig a szentendrei skanzenben az árvízben átázott kisvasút töltését rendeztettem. Itt saját magamtól jelentkeztem, így a skanzen vezetése átgondolta feladatait és önkéntes tagtoborzására fordított nagyobb tevékenységeket.

– *A családon belül van-e valamilyen önkéntes vállalkozásod?*

Van egy kutyusom, sétáltatom; többször átveszem a feleségetől ezt a feladatot. Ketten ugyanis korábban végzünk!

– *Köszönöm a beszélgetést!*

Juhászné Szabó Erzsébet

Dicsőségednek mondok verset, Uram!

A művészek, költők Istenhez szóló fohása ugyanolyan indíttatású, mint a hétköznapi emberé: az esendő, gyarló lény szorongatásában, elesettségében, betegségében az Úrhoz menekül, hitét megerősítve segítséget, támaszt, bűnbocsánatot kér. De nemcsak bánatát fejezheti ki, hanem örömét, ujjongását is, tiszta szívből dicsérheti is a Teremtőt a hála szavával. Amire az egyszerű embernek nincs megfelelő szókinccse, a költő tehetségénél fogva könnyedebben megfogalmazza azokat az érzéseket és gondo-

latokat, amelyek mindnyájunk lelke mélyén ott lapulnak.

Ki ne ismerné Assisi Szent Ferenc *Naphimnuszát* vagy Luther Márton *Erős vár a mi Istenünk* című alkotását? Az evangélikusoknak különösen kedvesen cseng Reményik Sándor neve, akinek kétkötetes életművében számtalan istenes vers található. *Kegyelem* című költeménye a fogalom definíciójának kibontása is lehetne:

„Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a *magától*: ez a *Kegyelem*.”

Az Újpesti Önkormányzat és evangélikus egyházközségünk közösen hirdet szaválóversenyt európai költők istenes verseiből abból az alkalomból, hogy az idén hat hónapig hazánk tölti be az Európai Unió soros elnöki tisztét. A rendezvény színhelye templomunk (Lebstück Mária utca 36.), időpontja 2011. május 5., csütörtök, 16 óra. A versenyzőknek kötelezően az újpesti Berda József vagy Vitó Zoltán egy-egy versét, valamint szabadon választva egy európai költő istenes alkotását kell előadniük. A jelentkezők felkészülését segíti az előre elkészített válogatás, amelyből szebbnél szebb ismert és kevésbé ismert, netán soha nem hallott költeményt lehet megtanulni. Egy kis ízelítő a névsorból: William Blake, Paul Verlaine, Rainer Maria Rilke, Jan Twardowski, Dimitrisz Hulirakis, Mihail Berberov, stb. A zsűri munkájában részt vesz Trokán Péter színművész is, aki különös szállal kötődik gyülekezetünkhöz: nálunk konfirmált.

Reméljük, tartalmas és élményt nyújtó verseny szemlélői lehetünk!

A verseny végeredménye: első díjat kapott Nagy Bálint, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium tanulója. Második helyezést ért el Molnár Dóra, a Dózsa György Gimnázium és Táncművészeti Szakközépiskola diákja, harmadik díjat kapott Korpics Veronika, a Bródy Imre Gimnáziumból, negyedik helyezéssel pedig Egler Bencét, az Európa 2000 Középiskola versmondóját jutalmazták.

Juhászné Szabó Erzsébet

Fotók

Ami látszik – amit még láthatsz is a könyvekben, ha igazán értjük mondanivalóját, a sorok mögött is olvasunk. Benne élünk és képzeletünk megindul.

A fotók furcsa teremtmények. Megérdemlik e szót, ha nem is megszokott: sokatmondóak. Ha a képek – rajtuk emberek – mögé is láthatunk, elmondanak magukról annyit, amennyit rá is érzünk, mert a képek beszélnek.

A régmúlt történéseivel rádborítják az emlékezés csillogó palástját, ami alól – míg a múlt és jelen összekötő láncszemeit meg nem alkotod – nem szabadulsz. Igen, az emlékek a maguk gyönyörűségében vagy fájdalomban fogva tartanak.

Kis, szinte miniatűr fotót néztem minap merengve. Meghatott! Akkor, amikor valaki kis, olcsó gépével lekapott minket nem is figyeltem rá annyira, pedig 16 éves lényemnek, egy fotó nyári emlékeim közt. Mégis, többet akartam tudni. Kinagyítottam amilyen nagyra csak lehetett. A fotós ügyességével, ahogy a régi amatőr képpel bánt, elkápráztatott. Napokig néztem. Beleálmodtam múltamat, beleillesztettem napjaimba.

Tanyasi fotó, sorban gyalogolunk a köves út melletti keskeny földúton az iskola felé, ahol anyám tanított, és ami iskolás koromban nyáron otthonommá vált. Anyám jön elől, mögötte én, a nővére – nagynéném – kislányával. A sorrend valahogyan az életünkre is kihatott. Édesanyám után első emberként gyalogolva, kezemben kis bőrönddel, mintha abban családunk gondjait is beleraktároztam volna. Élete végéig egyetlen gyermeke voltam, aki mellé állt, segítette és mögötte jött, ahogyan a képen is 16 évesen.

Fehér ruhában vagyok, illetve fehér vászonszoknyában és könnyű fehér blúzban. A fehér azóta öltözködésben a kedvenc színem. A tisztaságát érzem és talán abból a nagy tisztaságból a szín még át is adhat nekem valami keveset. A kép fehér ruhámmal maga is tisztaságot, békességet sugall. Tanyasi, alföldi idill. Szeretem régi fotóimat. Az íróasztalomon, már nem egy ott pihen, rám mosolyogva vagy gondterhelten maga elé nézve. Szeretem régi képeimet. Talán különösnek tűnik, de még mindig a régi énemben érzem magam, ha nézegetem őket. Ha kicsit változom az idő múlásával ideje már újra a régi éneket felvennem, nem keresztként, de boldog maisággal viselve.

Fotóim folyton-folyvást erre tanítanak.

Bolla Magdolna

SZENTLÉLEK NÉLKÜL

Távoli az Isten,
Krisztus a múlté,
Az evangélium holt betű,
Az egyház egyszerű szervezet,
A tekintély uralkodás,
A misszió propaganda,
Az istentisztelet emlékek földézése,
A keresztyén cselekvés rabszolgamorál.
De Őbenne
A kozmosz fölemelkedik,
És nyögve szüli az Országot,
A Föltámadott Krisztus köztünk van,
Az evangélium életerő,
Az egyház szentháromságos közösség,
A tekintély szabadító szolgálat,
A misszió pünkösdi,
A liturgia emlékezés és elővételezés,
Az emberi cselekvés isteni fénybe merül.
(Ignatius ortodox metropolita, XX. század)

ÖRÖKKÉVALÓ ISTENÜNK,

Magasztalunk Téged
Szereteted áradásáért
Amit a teremtett világnak adtál.
Magasztalunk Téged
Szereteted örömszerző erejéért,
Ami mindörökre a miénk
Kitöltött Szentleked által:
Létezésünk kiapadhatatlan forrásában,
A megvilágosító fényben,
És minden életben, ami csak él és mozog a Földön.
Dicsőítésseddel van tele a szánk,
Értelmünk tisztán lát,
Szívünkben fellángol a szeretet tüze,
Mivel újra ránk ragyogsz a Lélek kegyelmével,
S a jövő felé fordítod tekintetünket,
Amit elhoz majd hozzánk szereteted szentsége és győzelme
Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

Pünkösdi imádságok

KÜLÖNLEGES ALKALMAK

Május 22-én *Gyülekezeti zenebarátok és az énekkar koncertje* este 18 óra.

Május 28-án *Gyülekezeti gyereknap* a Deák család Ady utcai otthonában 15 órától

Május 28-án *Missziói Nap* Bonyhád

Június 4-én *Gyülekezeti évadzáró* kerti találkozás 16 órától

Június 12-én *Tanévzáró istentisztelet*, Rajz-pályázat értékelése 10 órakor

Június 13-án 10 órakor Pütkösd 2. napján az istentisztelet a Deák téri evangélikus templomban lesz, ahol a Pesti Gyülekezetek közösen ünneplik a Deák-téri templom 200 éves jubileumát.

Júliusban szabadidő- hittantábor Szegeden

Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorai liturgiával járunk mindazokhoz, akik nem tudnak a templomi szertartáson részt venni. Kérjük mindazokat, akik gyermeküket keresztelni szeretnék, vagy házasságkötésre készülnek a lelkészi hivatalban jelentkezzenek. Lelkipásztori beszélgetésre, magángyónásra is van lehetőség.

Időpont-egyeztetés a 3-890-912-es telefonszámon lehetséges

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte ezévi egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják. Gyülekezetünk számlaszáma: **11704007-20183107**

Minden kedves testvérünknek
áldott pihenést és kellemes nyári időszakot
kívánunk!

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség

Budapest, 1043, Lebstücker M. út 36-38. Tel.: 3-890-912

Szerkesztő: Solymár Péter • Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea
honlap: <http://ujpest.lutheran.hu> • email: peter.solymar@lutheran.hu